पर्व्वस्वथान्यत् तस्मात्तु वर्ज्यान्येतानि पण्डितैः ।
गर्भहन्तुः सुतो निघ्नो मोहनी चापि कन्यका ॥ ७६ ॥
प्रविश्य गर्भमत्येको भुक्त्वा मोहयतेऽपरा ।
जायन्ते मोहनात्तस्याः सर्पमण्डूककच्छपाः ॥ ७७ ॥
सरीसृपाणि चान्यानि पुरीषमथवा पुनः ।
षण्मासान् गुर्व्विणीमांसमश्नुवानामसंयतां ॥ ७८ ॥
वृक्षछायाश्रयां राचावथवा चिचतुष्पथे ।
श्मशानकटभूमिष्ठामुत्तरीयविवर्ज्जितां ॥ ७९ ॥
रुद्यमानां निशीथेऽथ आविशेत्तामसौ स्त्रियं ।
सस्यहन्तुस्तथैवैकः क्षुद्रको नाम नामतः ॥ ८० ॥
सस्यर्द्धिं स सदा हन्ति लब्ध्वा रन्ध्रं शृणुष्व तत् ।
अमङ्गल्यदिनारम्भे सुतृप्तो वपते च यः ॥ ८१ ॥
क्षेत्रेष्वनुप्रवेशं वै करोत्यन्तोपसङ्गिषु ।
तस्मात् कल्पः सुप्रशस्ते दिनेऽभ्यर्च्च्य निशाकरं ॥ ८२ ॥
कुर्य्यादारम्भमुत्तिष्ठ हृष्टस्तुष्टः सहायवान् ।
नियोजिकेति या कन्या दुःसहस्य मयोदिता ॥ ८३ ॥
जातं प्रचोदिकासंज्ञं तस्याः कन्याचतुष्टयं ।
मत्तोन्मत्तप्रमत्तास्तु नवा नार्य्यस्तु ताः सदा ॥ ८४ ॥
समाविशन्ति नाशाय चोदयन्तीह दारुणं ।
अधर्म्मं धर्म्मरूपेण कामञ्चाकामरूपिणं ॥ ८५ ॥
अनर्थञ्चार्थरूपेण मोक्षञ्चामोक्षरूपिणं ।
दुर्विनीता विना शौचं दर्शयन्ति पृथङ्नरान् ॥ ८६ ॥

Digitized by Google